

andet, at kommunerne rammes skævt, da det er de fattige kommuner med et lavt beskatningsgrundlag, der tilkender flest førtidspensioner.

Nedsættelsen af refusionsprocenten fra 50 til 35 skete som et led i bestræbelserne på at reducere tilgangen til førtidspension og fremme et rummeligt arbejdsmarked. Loven blev vedtaget med et bredt flertal, deriblandt den daværende regering.

Den aktivrettede indsats som det bærende princip i socialpolitikken blev senere bekræftet ved aftalen om førtidspensionsreformen og det rummelige arbejdsmarked. SF var jo et af partierne bag aftalen og stemte også for den efterfølgende lovgivning, hvor refusionsprocenten på 35 blev videreført. Det er derfor lidt besynderligt, at SF nu igen fremsætter et beslutningsforslag om at ændre på refusionsprocenten.

Der er heller intet belæg for, at refusionsprocenten skulle medføre, at personer, der er berettigede til førtidspension, ikke får den. Der er jo med førtidspensionsreformen indført regler, der sikrer en øget retssikkerhed for borgerne. Kommunen skal foretage en helhedsvurdering af den enkeltes behov for hjælp og i den forbindelse inddrage borgeren så meget som muligt.

Der skal med udgangspunkt i arbejdsevne-metoden udarbejdes en grundig beskrivelse og vurdering af den enkelte borgers muligheder og begrænsninger. Der er således et betydeligt krav til dokumentationen for kommunens afgørelser.

Der er også indført en sikkerhedsventil, så en borger altid kan bede om en afgørelse af, hvorvidt han eller hun er berettiget til førtidspension. Det kan f.eks. være i det tilfælde, hvor en borger oplever, at kommunen sender ham fra den ene arbejdsprøvning til den anden. I et sådant tilfælde træffer kommunen afgørelse ud fra de oplysninger, der allerede findes om vedkommende. Hvis kommunen giver afslag, vil dette kunne påklages til Det Sociale Nævn.

Der er også fortsat et stort antal personer, der får tilkendt førtidspension. I 2003 var der 14.973 nytilkendelser af førtidspension, og i de første tre kvartaler for 2004 er der 10.639 personer, der har fået tilkendt førtidspension.

Man kan heldigvis også se, at kommunerne tager det alvorligt med den aktivrettede indsats. Det kan man bl.a. se af det meget store antal personer på fleksjob, i øjeblikket ca. 28.500. Mange af disse personer ville før førtidspensionsreformen have været henvist til passiv forsørgelse i form af forhøjet, almindelig eller mellemste før-

tidspension, men nu får de mulighed for en aktiv deltagelse i samfundet.

Med hensyn til at den gældende refusionsssats skulle skabe særlige byrder for fattige kommuner i yderområderne, må jeg henvise til, at den sociale lovgivning skal indrettes, så den er hensigtsmæssig ud fra en helhedsbetragtning. Den enkelte kommunes økonomi reguleres via det kommunale udligningssystem. Den økonomiske belastning i de forskellige kommuner som følge af førtidspensionsreglerne skal derfor ses i sammenhæng med hele den kommunale udligningsordning.

Kl. 16.45

Det såkaldte finansieringsudvalg afgav en betænkning i januar 2004. Betænkningen indeholder en række forslag til ændringer af udligningssystemet. Der er endnu ikke taget politisk stilling til forslagene, men disse skal jo også ses i lyset af arbejdet med den kommende kommunalreform.

Jeg synes således, at det fremsatte forslag er i modstrid med den socialpolitik, der i øvrigt er bred enighed om i Folketinget, idet det vil svække fokus på, at indsatsen først og fremmest skal være aktivrettet. Spørgsmålet om, hvorvidt enkelte kommuner bliver særlig hårdt ramt af den gældende refusionsssats, må ses i sammenhæng med hele det kommunale udligningssystem og den kommende kommunalreform.

Regeringen kan derfor ikke anbefale beslutningsforslaget til vedtagelse.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Der er spørgsmål til ministeren.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Ministeren anvender to argumenter, der går i hver sin retning, og derfor vil jeg egentlig for at sikre en kvalificeret debat fremover bede ministeren om at beslutte sig for, hvad for et af dem hun vil vælge.

I den ene sætning siger ministeren – nu har jeg skrevet det ned efter, hvad jeg hørte – at i sin tid lavede man forliget for at undgå, at så mange kom på førtidspension; det var grunden til, at Venstre dengang stemte for SR-regeringens forslag om at ændre refusionen. Det var altså for at bremse tilgangen.

Så siger ministeren modsat, at der intet belæg er for at tro, at mennesker ikke får deres pension, selv om der nu er ændret i det.